

ἡ κ(υρί)α νύμφη πρὶν λάβῃ κάθε της δίκαιον εἰς ὅ,τι διορίζει ἡ διαθήκη τοῦ π(ο)τ(ἐ) πατρός της ἀπάνου εἰς τὴν οὐσίαν του μὲ τὴν ὁποίαν ἀπαράτησε διὰ κληρονόμους του ἴσια καὶ ὅμοια τὴν αὐτὴν κ(υρί)αν νύμφη μὲ τὸν ἀπόντα ἀδελφόν της σ(ινιὸ)ρ Διονύσιον καὶ πάλε εἰς μαρτυρίας καὶ βεβαίωσιν.

† Ἰωάννης Συλιμίγγρας βεβαιώνω.

† Ἰωάννης ἱερεὺς Νεόφυτος ¹⁾ μαρτυρῶ.

† Διονύσιος Στῆθος μαρτυρῶ, παρακαλεστὸς ἀπὸ τὴν ἄνωθε κ(υρί)α μήτηρ καὶ Νύμφη.

† Ἰωάννης Λεονδαράκης μαρτυρῶ παρακαλεστὸς ἀπὸ τὴν ἄνωθεν Νύμφη καὶ μητέρα της.

123.

Χειραφασία τῆς 17/29 Ἰανουαρίου 1817. Νοτάριος Γρ. Ψημάρις (Βιβλ. 73 σ. 154).

† Εἰς δόξαν Χριστοῦ, ἔτη ἀπὸ τῆς γεννήσεως Αὐτοῦ 1817 Γιανουαρ(ίου) 17/29 εἰς Ζάκυνθο. Παρακινημένος ὁ ἐδῶ παρὼν κ(ύριο)ς Νικόλαος Νίκλος π(ο)τ(ἐ) κ(υρί)ου Πέτρου, ἀπὸ τὸν παρόντα κ(ύριο)ν Πέτρο τὸν υἱόν του, ὅπου πολλές φορές τὸν ἐπερικόλεσε νὰ τὸν καταστήσῃ ἐλεύθερον, ὡς ἰταλικῶς γένεται ²⁾, νὰ τοῦ ἐμαντζιπάρῃ. Οὕτω ἐπαρησιάσθησαν καὶ οἱ δύο τὴν σήμερον ἔμπροσθεν ἐμοῦ νοταρίου καὶ μαρτύρων καὶ διὰ μέσου τῆς παρούσης τὸν ἐλευθερώνει ἀπὸ τὴν πατρικὴν του ὑποταγὴν διὰ νὰ ἡμπορῇ ὡς ἐλεύθερος νὰ ἐργάζεται δι' ὄφελος καὶ ζημία ἐδική του, ἥγουν ἀγοράζῃ, πουλῇ, δανείζῃ, δανείζεται καὶ πράττῃ ὡς πράττουν οἱ τέλειοι ἐλεύθεροι ἄνθρωποι. Ὁ εἰρημένος κ(ύριο)ς Πέτρος πολλὰ εὐχαρίστως εἰς τὸ καλογνώμιον τοῦ ἄνωθεν πατρός του, ὅπου ἠθέλησε νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ, λαμβάνων τὴν δεξιάν του καὶ τὴν ἀσπάζεται καὶ ὁ αὐτὸς κ(ύριο)ς Νικόλαος, ὁ πατήρ, θέτοντας ἐπάνωθέν του δεξιάν εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ εἰρημένου υἱοῦ του καὶ τὴν εὐχὴν του περικαλῶντας τὸν Παντοδύναμον Πλάστην νὰ τὸν ὀδηγῇ εἰς καλὸν πάντοτε καὶ νὰ τοῦ δίδῃ τὰ πλουσιόδωρα ἐλέη του. Ἐπειδὴ οὕτως μὲ ἐπερικόλεσαν νὰ γράψω εἰς μαρτυρίας καὶ βεβαίωσιν.

† Νικόλαος Νίκλος, Πέτρος Νίκλος, Spiridione Cottuvali testifico.

† Παναγιώτης Καψόπουλος μαρτυρῶ.

124.

Προικοπαράδοσις τῆς 8/20 Ἰουνίου 1817. Νοτάριος Γρ. Ψημάρις (Βιβλ. 16 σ. 82).

† Εἰς δόξαν Χριστοῦ, ἔτη ἀπὸ τῆς γεννήσεως Αὐτοῦ 1817 Ἰουνίου 8/20

¹⁾ Τὸ ἐπώνυμον μαρτυρεῖται ἀπὸ τοῦ 1680.

²⁾ Πρβ. Γ. ΚΑΛΗΣΠΕΡΗΝ, Ἡ πατρικὴ ἐξουσία παρὰ Ρωμαίοις Ἐν Ἀθήναις 1894.

εἰς Ζάκυνθο. Ἐκράχτηκα ἐγὼ ὁ νοτάριος Γραδενῖγος Ψημάρις εἰς τὴν οἰκίαν τῆς εὐγ(ενοῦ)ς κ(υρί)ας Ταντίας Λεονταράκι¹⁾, χήρα π(ο)τ(ἐ) κ(υρί)ου Εὐσταθίου Νίκλου, διὰ νὰ παραδοθῇ ὁ προῖκα ὁποῦ ἐτάχθη ἀπὸ τὴν κ(υρί)α Κατῖνα Νίκλο π(ο)τ(ἐ) ἄνωθεν κ(υρί)ου Εὐσταθίου, τοῦ μέλλοντος γενέσθαι συμβίου της κ(υρί)ου Ἰωάννου Τζιλιμίγκρα²⁾, ἀναγνώστου τοῦ συμβίου της, μὲ τὴν ἀρεσκειὰ 13/25 Ἀπριλίου 1816 πράξεις μου, διὰ τὸ ὁποῖον τέλος ἀπὸ ἀμφοτέρω τὰ μέρη ἔκλεξαν κριτὰς τοῦ μόμπιλε καὶ ρουχισμοῦ τοὺς σ(ινιὸ)ρ Νικόλαον Σκλήρ³⁾ καὶ Μιχαήλ Κουρκουμέλη Ρίφιο⁴⁾, τῶν ὁποίων ἔδωκαν καὶ δίνουν ἀπλήν ἄδεια καὶ ἐξουσίαν νὰ ἰδοῦν καὶ ξετιμώσουν τὰ πάντα εἰς τὴν συνείδησίν τους καί, εἴ τι αὐτοὶ ποιήσουν, ὑπόσχονται ἀμφοτέρω τὰ μέρη νὰ τὸ κρατοῦν στέρεον καὶ ἀμετάτρεπτον. Καὶ πρῶτον:

—Δύο κρεββάτια διπλάρι τῆς Ἀλεξάνδρειας μὲ τὴν μακρυνάρα καὶ δύο προσκέφαλα γιομᾶτα μαλλὶ στιμᾶδα δουκᾶτα ζακυνθινὰ τοῦ προικιοῦ πρὸς λίτρες 5 τὸ δουκᾶτο μὲ τὸ ριφλέσσο τοῦ τσεκκινιοῦ πρὸς λίτρες 50 καὶ μὲ τὸ σόλιτο ἀκρεσσιμέντο τοῦ 20 τὰ ἑκατὸ κατὰ τὸ συνήθειο τοῦ τόπου μας: Δ(ουκᾶτ)α	250
—Ἐνα πάπλωμα καλικὸτ στιμᾶδο ὁμοίως ὅμοια: Δ(ουκᾶτ)α	100
—Δύο ζευγάρια σεντόνια ἐντόπια ὁλόλινα στιμᾶδα ὅμοια: Δ(ουκᾶτ)α	150
—Μία μεσάλα ἐντόπια καὶ δώδεκα τουβαλίθια ἐντόπια στιμᾶδα Δ(ουκᾶτ)α	70
—Ἐτερεὴ μία μεσάλα καὶ ἕξι τουβαλίθια τέλο φορέστη στιμᾶδα ὅμοια: Δ(ουκᾶτ)α	60
—Δύο ζευγάρια ντεμέλλες μὲ καμουῖφα στιμᾶδα ὅμοια: Δ(ουκᾶτ)α	20
—Δώδεκα πουκάμισα καμπρὲν στιμᾶδα ὅμ(οια): Δ(ουκᾶτ)α	150
—Δέκα βέστες ἄσπρες καὶ καλικὸτ καὶ δύο ἐμιγρὲ στιμᾶδα ὅλα ὅμοια: Δ(ουκᾶτ)α	300
—Τέσσερες μοῦδες ἄσπρα, ἥγουν βελέσσι καὶ γιακέττη ἢ κάθε μία στιμάδες καὶ αὐτὲς ὅμ(οια): Δ(ουκᾶτ)α	100

¹⁾ Οἰκογ. ἐν Ζακ. μαρτυρουμένη ἀπὸ τοῦ 1680. Λ. Ἰωάννης, ἦτο εἰς τῶν Φιλικῶν τῆς νήσου. *Μανώλης Λ.*, ὑπανδρεύεται τὴν Ἀγγελικὴν Νίκλη, τὴν μητέρα τοῦ Διονυσίου Σολωμοῦ εἰς τὰς 14 Αὐγούστου 1807, βλ. Κ. ΚΑΙΡΟΦΥΛΛ, Ἡ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τοῦ Σολωμοῦ. Ἐν Ἀθήναις σ. 27. — ΝΤ. ΚΟΝΟΜΟΥ, Σολωμοῦ ἀνέκδοτα γράμματα στὸν Ἰωάννη Γαλβάνη. Ἀθήνα 1950 σ. 10.

²⁾ Οἰκογ. ἐκ Πατρῶν τῷ 1780. Τ. Ἰωάννης γεννηθεὶς τῷ 1872 ἐσπούδασεν ἱατρικὴν καὶ ὑπῆρξεν λογοτεχνικὸς συνεργάτης εἰς *Ζακυνθινὸν Ἡμερολόγιον*, *Μούσας*, *Ροδῶνα*, *Ἀνθῶνα*. κ.ἄ. ὑπὸ τὰ ψευδώνυμα Ἰων. Τσάλμας, Τιμίρας.

³⁾ Ἐπώνυμον γνωστὸν ἐν Ζακύνθῳ ἀπὸ τοῦ 1772.

⁴⁾ Οἰκογ. ἐν Ζακ. ἐκ Κουρκουμελάτων Κεφαλληνίας (1590). Ἐκ ταύτης ὁ Παῦλος γεν-

- “Ένα ἄμπιτο στόφφα παλαιὸ καὶ ἕτερο κομπελῶττο ριάζε ἄμοριτζά, στι-
μαῖδα ὅμ(οια) : Δ(ουκάτ)α 200
- “Ένα ἄμπιτο λεβαντῖνα ἄσπρη μὲ ρεκάμα ἄσημένα σιαμαῖδο ὅμ(οια) :
Δ(ουκάτ)α 200
- “Έτερο λεβαντῖνα περσέγο, φορνίδο μὲ μέρλα, στιμαῖδα καὶ αὐτὰ ὅμ(οια) :
Δ(ουκάτ)α 100
- “Ένα μπορὸ καὶ ἓνα κομμὸ μὲ δύο πάττους φίντους, στιμαῖδα καὶ αὐτὰ
ὅμ(οια) : Δ(ουκάτ)α 160
- Σουμμάρει ὅλος ὁ ἀριθμὸς τοῦ ξετιμωμένου καὶ παραδομένου μόμπιλε καὶ
καὶ ρουχισμοῦ : Δ(ουκάτ)α 1860

Ὅμοίως παραδίδεται ἀπὸ τὴν εὐγ(ενῇ) κ(υρί)α μήτηρ τῆς κ(υρί)ας νύμφης
τὸ ἄσημοχρούσαφο περιγραμμένον εἰς τὴν νότα, ὅπου ἄπερνᾶ εἰς φίλιτσα μου καὶ
ὅπου εἶναι :

- “Ένα ζευγ(άρι) σκουλαρίκια χρυσᾶ μὲ μαργαριτάρια.
—“Ένα ζευγ(άρι) ροζέττες μὲ μαργαριτάρια.
—“Ένα κονταπέττο μὲ μαργαριτάρια ὅλα χρυσᾶ.
—“Ένα ζευγ(άρι) βεργέττες μὲ κεχριμπάρι.

Δύο κομμάτια γορδόνια.

Τρία δακτυλίδια διάφορα καὶ ἓνα ξύλο ἀτόφνο ἄσημένο.

Μία θηλειὰ καὶ ἓνα σφοντύλι, ὅπου ὅλα, κατὰ τὴν ἄνωθεν νότα, ἐτιμή-
θησαν ἀπὸ τὸν σ(ινιὸ)ρ Γεώργιον Δικόπουλλο ¹⁾ χρυσικὸν ὅμοια : Δ(ουκάτ)α 881.

Ἀκόμη ἐπαραδόθησαν τοῦ αὐτοῦ γαμπροῦ καὶ τὰ μετρητὰ τάλληρα κο-
λοννάτα 200 καλκολᾶδα, κατὰ τὴν ἄνωθεν ἀρεσκειά, δουκ(ᾶτα) χίλια, ἥτοι 1000.

Περιπλέον ἐκονσενιαρίστηκαν ἀπὸ τὴν εἰρημένη μητέρα καὶ τρεῖς ποσάδες,
ἥγουν πιρουνία καὶ κουτάλια, ἡ κάθε μία τοῦ πέζου ὀγγίες 12 καλκολᾶδα ὡς
ἄνωθεν δ(ουκάτ)α 100. Ὅπου ὅλη ἡ παραδομένη προῖκα ἀσεντέρει δ(ουκάτ)α
τρεῖς χιλιάδες ὀχτακόσια σαράντα ἓνα, No 3841.

Καὶ τέλος πάντων, παραδίδεται τοῦ γαμπροῦ καὶ τὸ ποσέσσο τοῦ παρόν-
τος ὀσπιτίου εἰς τὴν Πόστα, κοντράδα τοῦ Ἀγ(ίου) Νικολάου τῶν Γερόντων²⁾, τοῦ

νηθεὶς τῷ 1809 ἐσπούδασε τὴν ζωγραφικὴν ὑπὸ τὸν Καντούνην καὶ εἰργάσθη εἰς τοὺς ναοὺς
τῆς Ζακύνθου καὶ Κεφσλληνίας.

¹⁾ Περί τοῦ ἱατροῦ Δικοπούλλου. Βλ. Π. ΧΙΩΤΗ, ἐνθ' ἄνωτ. 3 σ. 636. Ἐκ τῆς οἰκογ.
τινὲς ὑπηρέτησαν καὶ ὡς συμβαιογράφοι.

²⁾ Ναὸς εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως ὅστις τῷ 1483 μετὰ τῶν ναῶν τῶν Ἀγίων Ἀπο-
στόλων, τῆς Φανερωμένης καὶ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου τοῦ Πετρούτσου ἔκειτο πλησίον τοῦ
Αἰγιαλοῦ. Τῷ 1568 κατεῖχεν αὐτὸν ὁ ἱερεὺς Σταμάτιος Ρουκάνης. Ἐπὶ ἐνετοκρατίας ἡ τε-
τάρτη συνοικία τῆς πόλεως ἤρχιζεν ἀπὸ τοῦ ναοῦ τούτου μέχρι τοῦ ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας.

μάκρου ὀρυῖες 5 καὶ τοῦ πλάτου ὀρυῖες 3 καὶ ἑμισή, πλησίον ἀπὸ Λ : κ(ύρι)ος Σπῦρος Μενάγιας, Α : ἕτερο ὀσπίτιον ντὲ ραζὸν τοῦ π(ο)τ(ὲ) πατρὸς τῆς κ(υρί)ας νύμφης, ἤγουν τοῦ ἀδελφοῦ της, κατὰ τὴν διόρισιν τοῦ π(ο)τ(ὲ) πατρὸς τους, Ο : στράτα λεγομένη τῆς Πόστας καὶ Τρ. τράφος. Καὶ ὁμοίως τὸ ποσσέσσο τοῦ ἐλαιοστασίου εἰς τὸν Πλάνο¹⁾ τῆς ἐστενσιὸν βατζελλίων 4 καὶ τρία κβάρτα μὲ ἐλιὲς ἐντόπιες καὶ κορωναῖϊκες ὀγδοήντα, τοῦ ὁποίου οἱ πλησιασμοὶ θέλει μελετηθοῦν εἰς καιρὸν τῆς ξετιμώσεως καὶ ὅπου τὰ μέρη εἰς τὸ παρὸν τὰ καλκολάρουν καὶ τὰ δύο, ἤγουν σπίτι καὶ ἐλαιοστάσι διὰ δουκάτα, ὡς ἄνωθεν, χιλιάδες πέντε. Μὲ ἐξεκαθαρώσυνην ὅτι ἡ προῖκα, ὅπου, ὡς ἄνωθεν, ἐπαραδόθη τοῦ γαμβροῦ εἶναι ἓνα μέρος ἀπὸ τὸν ρουχισμό καὶ τὸ χρυσάφι ἀπὸ ἐκεῖνο τῆς προικὸς τῆς ἄνω μελετημένης μητρὸς της, καθὼς εἶναι καὶ τὸ ἐλαιοστάσι, ὅπου δι' αὐτὰ φυλάττει τὰ δίκαιά της διὰ τὰ ριζαρτζιμέντα της, ὡς τὰ τάλληρα ἕκατὸ ἀπὸ τὰ μετρητὰ καὶ ἀκόμη ἓνα μέρος ἀπὸ τὸν ρουχισμόν, ἤγουν τὸ ἐννιακόσιον πενήντα τὰ ἐπαράδωσε ὁ ἐδῶ παρὼν εὐγ(ενῆς) σ(ινιὸ)ρ Ἰωάννης Λεονταράκις, μητρικὸς θεῖος τῆς κ(υρί)ας νύμφης, ἀπὸ ἐδικόν του, τὰ ὁποῖα ἔχουν νὰ ἐννοοῦνται εἰς ὄφελος καὶ μπενεφίτζιο τῆς κ(υρί)ας νύμφης, ἡ ὁποία ρισερβάρει κάθε της ρισαρτζιμέντο ὅπου τῆς ἀπαρθενεὺει ἀπὸ τὴν κληρονομία τοῦ π(ο)τ(ὲ) πατρὸς της, κατὰ τὰς διόρισες τοῦ αὐτοῦ π(ο)τ(ὲ) πατρὸς της, εἰς τὰς πράξεις μου, νὰ τὸ λάβῃ καὶ κυριεύῃ ὡς διμισσόρια της, ἐπειδὴ ἡ προῖκα ὅπου ἐπαραδόθη τοῦ συμβίου της, ὡς ἄνωθεν, περισσεύει ἀπὸ τὴν ποσότη ὅπου μὲ τὴν ἄνωθεν προικοσυμφωνίαν ἔταξε τοῦ αὐτοῦ μέλλοντος γενέσθαι συμβίου της καὶ τὸ αὐτὸ περισσευμα ἀγροικᾷ νὰ εἶναι εἰς αὔξησιν προικὸς, ὁ ὁποῖος κ(ύρι)ος Ἰωάννης, ὁ γαμβρός, ὑπόσχεται εἰς κάθε καιρὸ καὶ κάζο διὰ τὴν περιλαμβομένην προῖκα, ὡς ἄνωθεν, καὶ μὲ ἐπερικάλεσαν νὰ γράψω εἰς μαρτυρίας καὶ βεβαίωσιν.

† Νικόλαος Σκληρὸς κριτής.

† Μικέλης Κουρκουμέλης κριτής.

† Ἰωάννης Σιλιμίγγκρας ἀναγνώστης βεβαιώνω.

† μανόλις λεονταράκις μαρτυρῶ.

125.

Εἰδικὴ πληρεξουσιότης τῆς 18/30 Ἰουνίου 1817. Νοτάριος Γρ. Ψημάρις (Β:βλ. 76 σ. 112).

† In gloria Christi anno a nativitatē Eius 1817 adi 18/30 Giugno Zante. Il qui presente s. Nicolo Niclo Finomeno²⁾ crea nomina e destina in di lui

¹⁾ Τοπων. τῆς περιοχῆς τοῦ τ. δ. Ψωφίδος μαρτυρούμενον ἀπὸ τοῦ 1509.

²⁾ Τὸ παρατιθέμενον ἐνταῦθα ἐπώνυμον *Φινωμένου* ἐπικρατεῖ μετὰ ταῦτα ὡς οἰκογενειακὸν ἐν Ζακύνθῳ ἀντὶ τοῦ *Νίκλος*.

